

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

ii. De foro competenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

alios subpletor.

Si cuius autem iudex ex probationibus factis ^{15. Exa-} intentatam actionem incongruentem cogno- ^{minata.} scet & ineptam: intentionem eius non tenere pronunciato. ab hac reum (sic tamen vt congrueti & aptæ actioni, si postea proponetur, respondere teneatur) absoluito.

Pro quibus super iuris elegundi rectoris ali- ^{21. Signi-} cui ecclesiæ possessione vel quasi sententia lata ^{ficauerit.} erit, electum ab ipsis in rectorem admittere qui impediunt coguntur. nec si tempus propter vindemias feriatum erit, idque, vt tempus regiminis electi inutiliter elabatur, maliciosè obponetur, ideo causa protrahitur. in ea nihilominus ratione præuia proceditor. post super proprietate iuris huiusmodi vel quasi cognoscitor.

Instantia iudicij cœpti decursu triennii, si per ^{20. Vene-} subterfugia & cauillationes rei tanto tempo- ^{rabilis.} re prorogata fiet causæ decisio, ne circumducitor, eremodiciū ne contrahitur, in negotio nihilominus etiam à delegatis iuxta formam ipsis traditam proceditor.

De foro competenti. Tit. 2.

IUDICIA in competenti foro exercentor. ^{1. Si quis clericus.}
Clerici si inter se negocia habesint: episcopum proprium ne deferunt. vel apud hunc prius actio ventilator, vel de consilio ipsius apud alios, quos ipsi volent, iudicium obtinento.

Nisi tamen ecclesiastica persona fiet, & dic- ^{18. Signi-}

G ii

De foro competenti

cesani voluntas adcedet, clericis in iudicem non suum cōsentire ne liceto. priuatorum alioquin consensus eum qui iurisdictioni præesse dignoscetur iudicem suum constituito.

4. Si quis contra. Omnino si quis contra clericum causam habesit: episcopum eius adito. Is (si cōtinget eum vt suspectum recusarier) vel delegatum, vel (si actor refugiet) aliquem, qui partes ipfas mutuo consensu iudices elégere compellat, deputato. Ab his quod transactum, finitum erit, modis omnibus, lege seruata, ipsius sollicitudine completor.

13. Cum contingat. Ad eundem episcopum loci, tanquam ordinarium, clericorum excessus, maxumè si in eius diœcesi commisi sient, deferuntor. Si quibus tamen ex indulgentia vel speciali consuetudine id licebit, vt seruitio ipsorum deputati clerici de suis excessibus conquerentibus coram ipsis respondeant: id seruator.

14. Postulasti. Episcopus, in cuius diœcesi delinquet clericus, sententiam, quam crimen exiget, promulgato. Si tamen officii beneficiue priuationem causa exposcet: is, in cuius diœcesi beneficiu obtinensit, quoad illud exequutionem facito.

Sanè. Inter episcopos diuersarum prouinciarum si quæ causa vertetur: primas, in cuius prouincia locus contentiosus erit, iudices dato.

20. Licet. Vbi quis deliquerit, contraxerit, domiciliuue habesit, vel res fuerit quam possidebit, ibi forum sortitor. Præter hæc quoque quisquis apud sed. apo. conuentus erit, ibidem respondere compellitor. hæc ecclesiarum omnium mater

& magistra esto . Si quis tamen iustam & necessariam causam dicet, cuius ergo eò ante venerit: reuocandi domum olli ius esto.

Qui verò subditus ad petitionem aduersarii *19. Prope legitime in ius ciebitur, etsi post alterius iurisdictionis esse incipiet, ius in ea causa reuocandi forum ne habeto.*

Sed & qui certo loco respondere solueré *17. Dile-* promiserit, licet priuilegium generale contra *ali.* leget, & ibi & vbi domicilium habebit rectè conuenitor .

Item coram iudicibus datis qui reus conuenitur, sicubi possessionem & mansionem habet *15. Ex par* sit in diocesi vltra duas dietas ab ea in qua iudices dati erunt, & res litigiosa erit, non distante, licet alibi domicilium principale remotius habebit, rectè conuenitor.

Nemo iudicum sine pontificis permisso clericum aut minores ecclesie distringito, nemo *2. Nulla* condemnato . qui faxint, ab ecclesia dei, donec delictum suum agnoscentes emendassint, tandiu sequestrati sunt.

Hæc vt seruentur, clerici clericos ad iudicia *12. Si di-* publica ne pertrahunto . Nemo episcopus, vel *ligenti.* clericus in ciuili criminaliue iudicio publicis iudiciis se purgare elegito . alioquin siquidem ciuilis causa fiet, & locum suum malent obtinere: actores nedum à communionem extranei habentor, sed & causam, rei verò quod euicerint perdunto. In criminali etsi pro ipsis lata sententia erit, locum amittunto. Neque si inuiti, neque si voluntarii vt secularia iudicia subeant, paci-

De foro competenti

fcntur, huic iuri publico, totique ecclesiastico conlegio publice indulto priuatorum pacto derogator. Si iurassint: contra canonica instituta ininitum pactum ne seruator.

9. *Quod clericis.* Denique quas causas clerici contra aliquos, vel aliqui contra eos habessint, hæ iure canonico deciduntor.

5. *Si clericus.* At si clericus laicum de suis ecclesiæ rebus impetat, idq; laicus negabit, & res suas proprias adseuerabit: ad forenses iudicem trahitor.

10. *Licet. j* Immo quas literas laici, super rebus præcipue quæ forum seculare contingunt, à se. apo. impetrassint, dummodo in eius iudicio conquerentibus iudex secularis iusticiæ complementum exhibeat, inritæ & inaneis sunt. Ab ipso tamen ad episcopi loci, vel Romani pōt. audientiam, maxumè si recursus ad secularem iudicem vacante imperio haberier haud potis erit, adpellare ex cōsuetudine liceto. Idem iudex si tanquam merito suspectus recusabitur: coram arbitris communiter electis de causa suspicionis agitor. si ea iusta probata erit: ad episcopum Romanumve pont. recursus habetor.

11. *Ex te-
more.* Post literas verò impetratas si is de cuius foro partes erunt causam ad se deferri mandabit, & iusticiæ plenitudinē exhiberi facere promittet: nisi causa ad ecclesiasticum iudicem pertinebit, iudex datus superfedeto. hoc in viduarum quoque defensione ipsis ab ecclesia debita seruator. Si tamen per iudicem secularem suam iusticiam obtinere nequibunt: iudicis contradictione nō obstante dati iudices causam terminanto.

Eadē viduæ si dotalicio sibi adsignato aliis- ^{15. Ex}
 ve rebus suis licet feudalibus spoliata erunt: ol- ^{parte.}
 lis coram ecclesiastico iudice vel à summo pōt.
 dato spoliatorem suum inrequisito feudi domi-
 no, suæve rei detentorem in ius ciere liceto.

Alioquin causa feudalibus per dominum feudi ^{6. Ex mās}
 terminator. Super qua possessione seculari vel ^{missa.}
 feudo lis erit, vasallus in iudicio ecclesiasti-
 co, quanquam ecclesiæ miles erit, domino in-
 hibente ne respondeat. si tamen maliciosè feu-
 di dominus differet: debitum causę finem iudex
 ecclesiasticus imponit.

Quæ verò feuda ad ecclesiasticam cognitio- ^{7. Verum.}
 nem pertinebunt, de his sub episcopi ecclesiæ
 in ea consecrati iudicio cognoscitur. Alioquin
 imperiali beneplacito relinquitur.

Qui venerabilibus ecclesiis conlata, relicta, ^{16. Cōque-}
 aliisve iustis modis adquisita inuadent, tāquam ^{stus.}
 sacrilegi vsque ad satisfactionem cōgruam ana-
 themati subponuntur. monitione præmissa ces-
 sare, ac de præteritis damnis & iniuriis satisfacere
 adpellatione remota per iudicem ecclesiasti-
 cum compelluntur.

Omnino enim malefactores ecclesiæ sacrilegi ^{8. Cum sit}
 censentur. hos venerabilium locorum rectores ^{generale.}
 sub quo mauolent iudice conueniunt. Hoc in
 ecclesiæ fauorem introductum esto.

De libelli oblatione. Tit. 3.

Iudicia à libelli oblatione occipiunt.

Conuento libellus conuentionalis ab acto- ^{3. Dilecti.}